

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland Ave, Chicago, IL 60656

773-625-4805 www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK -PASTOR

VERY REV. Fr. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

Rev. Fr. Andriy Delisandru –Associate Pastor

Intentions

SUN OCT 13TH-FATHERS OF THE 7TH ECUEMENICAL COUNCIL;

MARYRS CARPUS, ET AL

7:30 AM— Pray for the seniors of the parish

9:30 AM - Pray for the sick and shut ins of the parish;

11:30 AM - Pray for the youth of the parish

6:00 PM - Pray for Ukraine

Mon Oct 14th— Venerable Paraskevia of Ternovo; Mrts Nazarius et

ΔΙ

9:00 AM - Pray for the victims of natural disasters

TUES OCT 15th — VENERABLE EUTHYMIUS THE YOUNGER: VEN. MRT. LUCIAN

9:00 AM - Divine Liturgy

WED OCT 16TH -MARTYR LONGINUS THE CENTURION

9:00 AM - Divine Liturgy

THURS OCT 17TH - PROPHET HOSEA

9:00 AM - Divine Liturgy

FRI OCT 18TH — APOSTLE & EVANGELIST LUKE

9:00 AM-Pray for the children in Ukraine

SAT OCT 19TH — PROPHET JOEL

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM— Vespers

SUN OCT 20TH—GREAT-MARTYR ARTEMIS

7:30 AM— Pray for the seniors of the parish

9:30 AM - Pray for the sick and shut ins of the parish;

11:30 AM - Pray for the youth of the parish

6:00 PM -

Pray for

Ukraine

OCTOBER 2024 CANDLES

Memorial Candles

- *Available
- *Available

Perpetual Oil Lamp

*Health and Blessing for Oleh, Illiya, Olha, Olesia, Yevdokia, Ihor, Volodymyr, Vitaliy, Halyna, Oksana, Andriy, Anton, Ihor, Karolina (Galyna)

Lady of Hoshiw Shrine

- * That those dealing with a death will feel God's presence
- * In loving memory of Maria Babovac (E. Goeters)
- * Mother of God Shrine
- * In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas & Zubrycky Families (*L Zubrycky*)

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

- * Teach children how much you love each of them
- * Available

Mother of God

- * In loving memory of Helen Lawrin
- * Birthday remembrance Anna Prohny

St. Joseph the Betrothed

- In loving memory of George Gojewycz (Vera Gojewycz & Family)
- * In loving memory of Stephan Kuropas (Vera Gojewycz & Family)

St. Nicholas the Wonderworker

- * Available
- * Available

Our Lady of Protection

- * Give Spirit of strength and gentleness to our Tatos
- *Available

"AND THE PRAYER OF FAITH SHALL SAVE THE $\,$ Sick. $\,$ and the lord shall raise him up"

PRAY FOR THE SICK - Timothy & Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Helen Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam., pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, wisdom for our youth and pray for the sick and shut ins of the parish.

NO 39 OCTOBER 13, 2024

Незламний "співбесідник"

Священномученик Іван (Слезюк) народився 14 січня 1896 р. у с.) Живачеві на Станиславівщині. Після закінчення єпархіяльної Духовної Семінарії в 1923 р. був рукоположений на священика. Працював катехитом і духівником у Станиславові. Весною 1945 р. з рук Владики Григорія (Хомишина) таємно отримав єпископську хіротонію. Був заарештований 2 червня 1945 р., а через рік - засуджений на 10 років позбавлення волі. Покарання відбував у таборах Воркути й Мордовії. Звільнившись з ув'язнення, повернувся до Станиславова (Івано-Франківська), виконуючи обов'язки адміністратора єпархії. У липні 1962 р. вдруге заарештований разом з Владикою Симеоном (Лукачем) і на показовому процесі засуджений до 5 років позбавлення волі в таборах суворого режиму. Після звільнення у 1968 р. уділив архиєрейську хіротонію василіянину Софронові (Дмитерку), який став його наступником в управлінні єпархією. В останні роки Кир Івана часто викликали до КДБ на чергові "бесіди", після однієї з яких він захворів і вже більше не підвівся.

Помер 2 грудня 1973 р. в Івано-Франківську як мученик за віру.

" Як оповідав сам покійний, його замкнули в окремому ізольованому приміщенні, ніхто до нього не приходив. Там він просидів дві години. Після цього сказали йому: "Ви вільні, можете йти". Тяжко було йому йти, бо, як сам оповідав, після того йому паморочилася голова, тіло немов лихоманило, шкіра пекла. Сестри св. Вінкентія, які обслуговували його, сказали також, що Владика повернувся з бесіди з почервонілим обличчям, почувся дуже стомленим, зліг у ліжко і до двох тижнів помер. Було і є підозріння, що в КДБ його опромінили, щоб у такий спосіб позбутися ще одного уніятського Єпископа".

Зі свідчень Кир Софрона (Дмитерка)

Unbroken "conversationalist"

Bishop and martyr Ivan (Sleziuk) was born on January 14, 1896, in the village of Zhyvachiv, Ivano-Frankivsk District. After graduating from the eparchial seminary in 1923 he was ordained to the priesthood. He served as a catechist and spiritual director in Ivano-Frankivsk. In April of 1945 Bishop Hryhory (Khomyshyn) secretly ordained him a bishop. On June 2, 1945, Bishop Ivan was arrested, and a year later he was sentenced to 10 years' imprisonment. He served his sentence in camps in Vorkuta and Mordovia, Russia. Released from prison, he returned to Ivano-Frankivsk and carried out the duties of administrator of the eparchy.

In 1962 he was arrested for the second time, together with Bishop Semeon (Lukach), and was sentenced to five years' imprisonment in harsh camps. After his release in 1968 he ordained Basilian Sofron (Dmyterko) a bishop, and who later succeeded him in guiding the eparchy. In his final years Bishop Ivan was often called to the KGB for regular "conversations." After one of these "conversations" he fell ill and never recovered. He died a martyr for the faith on December 2, 1973, in Ivano-Frankivsk.

"As the deceased himself said, they locked him in a separate isolated area, and no one visited him. He stayed there for two hours. Then they told him: 'You're free to go.' It was difficult for him to walk because, as he himself said, after this he felt dizzy, as if he had a fever, his skin was burning. The Sisters of St. Vincent, who helped him out, also said that the bishop returned from this 'conversation' with a very red face, he felt exhausted, stayed in bed and died two weeks later. There was and still is a suspicion that the KGB used radiation to get rid of one more Uniate bishop."

- From the testimony of Bishop Sofron (Dmyterko)

Гідний містоблюститель

Священномученик Василь (Величковський) народився 1 червня 1903 р. у Станиславові. 1920 року вступив до Духовної Семінарії у Львові. У 1925 р., у Голоско біля Львова, склав перші монаші обіти в Чині Найсвятішого Ізбавителя й прийняв Св. Тайну Священства. Працював як місіонар на Волині. У 1942 р. став Ігуменом монастиря в Тернополі, де його й було заарештовано в 1945 р. та відправлено до Києва. Смертний вирок невдовзі замінили на 10 років ув'язнення й каторги. У 1955 р. повернувся до Львова, де продовжував душпастирську працю. Архиєрейські свячення прийняв таємно 4 лютого 1963 р. в московському готелі з рук Митрополита Йосифа (Сліпого), який, виїхавши до Риму, передав Кир Василеві відповідальність за катакомбну Церкву. Той, у свою чергу, передбачаючи можливий арешт, висвятив у 1964 р. нових підпільних єрархів, серед яких свого наступника, Архиєпископа Володимира (Стернюка), якому судилося вивести Церкву з підпілля. У 1969 р. Владику Василя (Величковського) заарештували вдруге, а після трирічного ув'язнення - депортували за межі СРСР.

Помер внаслідок важкої хвороби серця, на яку занедужав у в'язниці, 30 червня 1973 р. у Вінніпезі (Канада).

" Після стільки літ, перебутих у тюрмах і засланнях, як мило бути разом з українськими людьми на волі. Яка радість ходити молитися свобідно до української церкви, де ніхто не засилає до таборів і тюрем за молитву... Тюрми й табори знищили моє здоров'я і мою силу, але така моя доля, це Господь Бог вложив на мої плечі хрест".

3 останньої промови Кир Василя перед вірними в Канаді, 17 червня 1973 р.

WORTHY ACTING HEAD

Bishop and martyr Vasyl (Velychkovsky) was born June 1, 1903, in Ivano-Frankivsk. In 1920 he entered the seminary in L'viv. In 1925 in Holosko, near L'viv, he took his first religious vows in the Order of the Most Holy Redeemer and was ordained a priest. Father Vasyl became a missionary in Volyn. In 1942 he became the hegumen (prior) of the monastery in Ternopil, where he was arrested in 1945. He was then taken to Kyiv. His death sentence was soon commuted to 10 years of imprisonment and hard labor. He returned to L'viv in 1955, where he continued his pastoral work. In 1963 he was secretly ordained an archbishop in a Moscow hotel by Metropolitan Josyf (Slipyj), who, on his way to exile in Rome, passed Bishop Velychkovsky the responsibility for the catacomb Church. Predicting his own possible arrest, he ordained new underground bishops in 1964. Among them was his successor, Archbishop Volodymyr (Sterniuk), who eventually led the Church out of the underground. In 1969 Bishop (Velychkovsky) was arrested a second time, but after three years of imprisonment he was deported outside the USSR.

He died in Winnipeg, Canada on June 30, 1973, as a consequence of serious heart disease which began when he was in prison.

"After many years spent in prisons and labor camps, how pleasant it is to be free with my fellow Ukrainians. What joy to go to pray freely in a Ukrainian church, where no one will send you to the camps or prison because of your prayers The prisons and camps ruined my health and my strength, but this was my fate, the Lord God placed this cross on my shoulders."

- From the last speech of Bishop Vasyl to the faithful in Canada, June 17, 1973.

ЗАМІСТЬ ЕПЛОГУ

IN LIEU OF AN EPILOGUE

катакомбному. Основними протагоністами цього періоду церковного життя були єпископи, священики, монахи, монахині і вірні, що повернулися додому з таборів і заслання. Переживши нечувані фізичні й моральні тортури, вони зустріли вже іншу Західну Україну знекровлену, застрашену терором, одурманену комуністично-атеїстичною ідеологією, але, нперекір усьому, ще живу й очікуючу Воскресіння.

Ці люди, що зуміли зберегти в своїх серцях віру Христову і вірність Церкві, своїй стали невеличкими острівцями, навколо яких почалося поступове відновлення церковної структу-Завдяки несхитності владик-

мучеників, стійкості духовенства, вірності мирян, УГКЦ вистояла в період офіційної "ліквідації", організувалася в підпіллі, породила нові .покоління церковних лідерів, будучи впродовж майже півстоліття найбільшою репресованою християнською спільнотою в світі та одночасно - найбільшим організмом суспільного опору тоталітарній системі СРСР.

" Тому то, прийміть всю Божу зброю, щоб ви могли протиставитися в дні грози й одолівши все, встоятися. Вставайте, отже, підпоясавши поясниці ваші правдою і зодягнувши на себе панцирі справедливости... А понад усе візьміть в руки свої щит віри, бо в ньому зумієте загасити всі розпалені стріли лукавого. І шолом спасіння візьміть і меч духовний, котрий єсть Боже слово".

З листа Митрополита Йосифа (Сліпого) із заслання від 17 лютого 1961 р.

"Митрополит лежав спокійно з замкнутима очима, та віддихав тяжко, як перед тим. Відтак почав знову молитися. Відчинив очі та почав до нас усіх говорити:

'Нашу церкву буде зруйновано і знищено большевиками, але ви вистоїте; не відрікайтеся від своєї віри, від своєї католицької Церкви. Великі випробування випадуть на долю нашої Церкви, але це все минуче. Я передбачаю відродження нашої Церкви, і вона стане ще прекраснішою, сильнішою, ніж зараз і візьме під свій покров всіх наших людей. «Україна, продовжив Митрополит - підніметься з руїни і стане могутньою державою, об'єднаною і великою, яка буде на рівні з іншими високо-розвинутими країнами. Тут пануватимуть мир, добробут, щастя і висока культура, взаємна любов і злагода. Все буде так як я кажу. А нам потрібно молитися до Господа нашого і Пресвятої Богородиці і просити опіки над нашим бідним і знедоленим народом, який так багато витерпів, і просити, щоб ця Господня опіка тривала вічно»

Із інтерв'ю о. Йосифа Кладочного про останні хвилини | SEP|Земного життя Митрополита Андрея (Шептицького)

Смерть Сталіна у березні 1953 р. та "хрущовська відли- Stalin's death in March 1953 and Khruschev's "thaw" began га" дали початок новому етапові Хресної дороги УГКЦ а new period in the way of the cross of the UGCC: the cata-

combs. The main protagonists of this period of the Church's life were the bishops, priests, monks, nuns and faithful who had returned home from the camps and exile. Having survived unspeakable physical and moral tortures, they encountered a different western Ukraine: bloodless, frightened by the terror, deceived by the atheistcommunist ideology, but in spite of all that it was still alive and waiting for the resurrection.

These people who knew how to preserve in their hearts faith in Christ and faithfulness to their Church became little islands around which the gradual renewal of Church structures began. Thanks to the unbending character of the martyr bishops,

the perseverance of the clergy and the faithfulness of the laity, the UGCC survived the period of official "liquidation," organized the underground and gave birth to a new generation of Church leaders. For almost half a century it was the largest illegal Christian community in the world and at the same time the largest organism of social opposition to the totalitarian system of the USSR.

"And so take up every divine weapon so that you can stand fast during the storms and, overcoming everything, survive. Stand up, therefore, girding your thigh with truth and clothing vourself with the armor of justice ... But above all take in your hands the shield of faith, with which you will be able to defeat the fiery arrows of the Evil One. And take up the helmet of salvation and the spiritual sword, which is the word of God."

From a letter of Metropolitan Josyf (Slipyj), written in exile, February 17, 1961

"The metropolitan lay calmly with eyes shut and breathed with difficulty, as he had previously. Then he began to pray again. He opened his eyes and began to talk to us:

'Our Church will be ruined, destroyed by the Bolsheviks, but you will hold on, do not renounce the faith, the Catholic Church. A difficult trial will fall on our Church, but it is passing. I see the rebirth of our Church, it will be more beautiful, more glorious than of old, and it will embrace all our people. 'Ukraine, the metropolitan continued, 'will rise again from her destruction and will become a mighty state, united, great, comparable to other highly-developed countries. Peace, well-being, happiness, high culture, mutual love and harmony will rule here. It will all be as I say. It is only necessary to pray that the Lord God and the mother of God will care for our poor tired people, who have suffered so much and that God's care will last forever.'

- From an interview with Father Yosyf Kladochnyi about the last moments of earthly life of Metropolitan Andrey (Sheptytsky).

НЕВІДОМИЙ СВЯТИЙ У ПАМ'ЯТЬ СВЯТОГО МУЧЕНИКА ЛОНҐИНА СОТНИКА (1 СТОЛІТТЯ)

Якшо вірити старій Менології (менологія – церковний календар, що містить записи про життя святих), святий Лонгин народився в Кападокії, був сотником царя Пилата, префекта Юдеї за часів правління імператора Тиберія. Лонгин отримав наказ від Пилата взяти під контроль все, що відбувалося під час Страстей і Розп'яття, а після того разом із загоном солдатів стерегти гріб Ісуса Христа. За церковним переданням Лонгин був тим воїном, що проколов списом ребро Ісуса, і коли з рани бризнула на нього кров нашого Спасителя, хворі очі сотника зцілилися. Ставши свідком чудес, які трапилися у ті дні землетрусу, зміни ночі на день, відкриття гробу і відсунення каменя – Лонгин вигукнув: "Воістину, Він є Син Божий!". Відомо також, що він відмовився від грошей, які йому пропонували за те, щоб приховати Воскресіння Христа, і покинув це місце з двома воїнами, за що всі вони згодом поплатилися життям. Лонгин покинув службу у війську, повернувся до Каппадокії і відкрито проповідував Христа. Пилат не пробачив це Лонтину і звинуватив його перед Тиберієм у дезертирстві, втечі до іншої країни і проповідуванні Христового вчення. Тиберій наказав негайно стратити Лонгина і його сподвижників, що і бу-

ли з Каппадокії до Єрусалима як доказ його смерті.

ло виконано. Голову Лонгина привез-

UNKNOWN SAINT FROM THE CHURCH CALENDAR MEMORY OF THE HOLY MARTYR LONGINUS THE CENTURION (1 ST CENTURY)

THE HOLY MARTYR LONGINUS THE CENTURION СВЯТИЙ МУЧЕНИК ЛОНГИН СОТНИК 10/16

If the old Menologia (ecclesiastical calendar containing accounts of saints' lives) are to be believed concerning him, Saint Longinus was a native of Cappadocia, a centurion under the orders of Pilate, the Governor of Judea, in the time of Emperor Tiberius. He received the order to preside at the Passion and Crucifixion, and then to guard Christ's tomb with a detachment of soldiers. According to Church Tradition, Longinus was the soldier who pierced the side of the Crucified Savior with a spear, and received healing from an eye affliction when blood and water poured forth from the wound. A witness of the marvels which took place on this occasion: the earthquake, night replacing the sunlight, the tombs open and the rocks crack, he cried out: "Truly, He was the Son of God." He also threw away the money which he was offered to conceal Christ's Resurrection and withdrew with two soldiers who subsequently suffered martyrdom with him. He therefore left the army, returned to his country, and courageously preached Christ's divinity there. But

Pilate accused Longinus before Tiberius of having deserted the army, of having returned to his country, and of preaching Christ's divinity. By the order of Tiberius, he was immediately beheaded, as were

his two companions. His head was sent from Cappadocia to Jerusalem to attest that he had been put to death.

Ven. Paraskevia of Ternovo Прп. Параскева Терновсь 10/14/2024

Apostle &Evangelist Luke Апостола і євангеліста Луки 10/18/2024

ЧИТАННЯ І ТЛУМАЧЕННЯ СВЯТОГО ПИСЬМА

витяги з книги Катехизму "Христос – наша Пасха".

51 Оскільки Святе Письмо є Божим Словом, вираженим у людських словах, то для його тлумачення не вистачає тільки зусиль людського розуму, а слід його читати і тлумачити в тому ж дусі, в якому воно було написане. тому, щоб розкрити смисл священних текстів, слід звертати увагу на зміст і єдність усього Писання, враховуючи живе Передання усієї церкви і аналогію віри. Святий атанасій Великий перестерігає, що цитування окремих уривків, вирваних із цілості

Святого Письма, і нехтування загальним змістом ведуть на манівці. Святий Єронім свідчить, що зміст Євангелія не зводиться лише до слів: «Не на поверхні, але у суті, не в «листках» бесіди, а в «корені» значення. Святе Письмо корисне для слухачів лише тоді, коли його вимовляють із Христом, коли його викладають зі Святими отцями і коли його проповідують у Святому дусі». Коментар на Послання до галатів

52 Критерієм розуміння Слова Божого є читання і тлумачення Святого Письма церквою: «а насамперед знайте, що ніяке в Письмі пророцтво не припускає особистого тлумачення. Бо ніколи пророцтво не було проголошене з волі людини, лише, ведені Святим духом, промовляли святі люди від

Бога» (2 Пт. 1, 20-21). Христос доручив церкві автентично тлумачити Святе Письмо в її учительському служінні Божому Слову. «це учительство церкви не стоїть понад Словом Божим, але служить йому, навчаючи лише того, що походить з Передання [...] та виймаючи з цієї єдиної спадщини віри те, що подає до вірування, як Богом об'явлене»

«Отож і ми, Владико, споминаючи спасительні Його страждання, животворящий хрест, триденне погребення, з мертвих воскресіння, на небеса вознесіння, праворуч Тебе, Бога й Отця, сидіння, і славний, і страшний Його другий прихід, Твоє від Твоїх, Тобі приносимо, за всіх і за все»

(Анафора Літургії святого Василія Великого)

READING AND EXPLANATION OF HOLY SCRIPTURE

excerpts from the book of Catechism "Christ is our Pascha".

#51 Inasmuch as Holy Scripture is the Word of God expressed in human words, the efforts of the human mind alone are insufficient for its interpretation. It is necessary to read and explain it in the Spirit, by whom it was written. Therefore, to discern the true meaning of the sacred texts, it is necessary to pay attention to the content and unity of all Scripture, into account the living Tradition of the entire Church and the analogy of faith. Saint Athanasius the Great warns us that quoting individual passages,

torn from the wholeness of Holy Scripture with no regard for the general context, can lead one astray. Saint Jerome professes that the content of the Gospel cannot be reduced to mere words:

We should not suppose that the essence of the Gospel is in the words rather than in the actual meaning of Scripture, or on the surface rather than in the inmost parts, or in the leaves of mere words rather than in the root of reason ... Scripture is advantageous to its hearers when it is spoken with Christ, when it is proclaimed with the Father, and when the preacher introduces it with the Spirit.

Commentary on the Epistle to the Galatians

#52 The criterion for understanding the Word of God is the reading and interpretation of the Holy Scriptures by the

Church: "First of all you must understand this, that no prophecy of scripture is a matter of one's own interpretation, because no prophecy ever came by human will, but men and women moved by the Holy Spirit spoke from God" (2 Pt 1:2021). Christ entrusted the Church with the authentic interpretation of Holy Scripture in her teaching ministry to God's word. "This teaching office [of the Church] is not above the word of God, but serves it, teaching only what has been handed on ... it draws from this one deposit of faith everything which it presents for belief as divinely revealed."

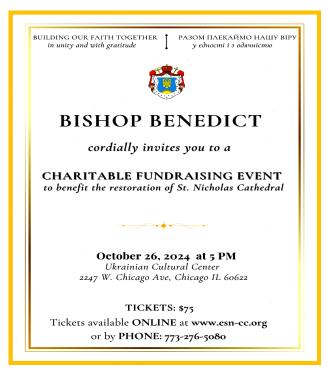
Therefore, Master, as we too remember his saving passion, the life-giving Cross, the burial for three days, the resurrection from the dead, the ascension into heaven, the sitting at your right hand, O God and Father, and his glorious and dread second coming; We offer to you, yours of your own, in behalf of all and for all. (Anaphora of the Liturgy of Saint Basil the Great)

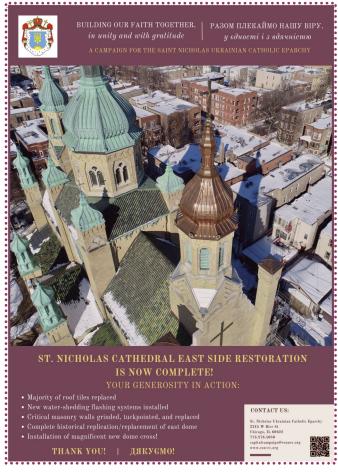
РЕССТРАЦІЯ ДІТЕЙ ДО ПЕРШОЇ СВ. СПОВІДІ

Набираємо дітей віком від 8 років, які планують приступити до Першої Сповіді та Урочистого Святого Причастя у 2024-2025 році. Для цього вам потрібно заповнити форму в парафіяльному офісі, якщо ви ϵ зареєстрованими парафіянами нашої парафії, якщо ні зареєструватися. Заняття розпочнуться 20-го жовтня.

REGISTRATION FOR FIRST CONFESSION HOLY COMMUNION

We are signing up children from the age of 8 who plan to participate in the First Confession and Solemn Holy Communion in 2024-2025. To do this, you need to fill out the form in the parish office if you are a registered parishioner of our parish. If you are not a registered parishioner you must also register. Forms for registration can be picked up in the parish office. Classes will begin October 20th; we will notify parents of the exact date later by e-mail.

Dear parishioners and friends.... We invite you to join us in making varenyky! Every Tuesday in October (15, 22, 29) at 5pm we gather at 5000 N Cumberland Ave, Chicago, Illinois 60656.

Шановні парафіяни та друзі... Запрошуємо доєднатись до ліпки вареників! Це чудова можливість провести час з користю, поспілкуватися з однодумцями та зробити важливу справу. Кожен вівторок з 15, 22, 29 жовтня о 5рт ми збираємося за адресою 5000 N Cumberland Avenue, Chicago, Illinois 60656.

СПОНСОРИ **SPONSORS**

17-18 серпня

EXCLUSIVE

Federal Credit Union

PLATINUM

Julia Skuibida Agency Inc (773) 235-9900

Truck Count

FREIGHTLINER

Natalia Olson

DIAMOND

REGENCY PLAZA 5050 N Cumberland Ave, Norridge, IL

YOUR NEXT DOOR NEIGHBORS

GOLD SPONSORS

